

РЕШЕНИЕ

№ 740

гр. София, 08.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов

Адриан Янев

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9503** по описа за **2022** година докладвано от съдия Евгени Стоянов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на началник сектор отдел „Пътна полиция“ (ОПП) - СДВР, чрез юрисконсулт А. А. срещу Решение № 3040 от 19.08.2022 г. на СРС по НАХД № 3799 по описа за 2022 г., НО, 12 състав, с което е отменено наказателно постановление № 22 – 4332 – 002139 от 28.02.2022 г., издадено от началник сектор при СДВР, с което на Я. П. Н. е наложено административно наказание на основание чл. 175А, ал 1, пр. 3 – то от ЗДвП – глоба в размер на 3000 (три хиляди) лева и е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 месеца за нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НО е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон и съдопроизводствените правила, необосновано и явно несправедливо. Счита, че както в АУАН, така и в НП ясно са описани всички елементи от състава на нарушението. Софийският районен съд не е изпълнил задълженията си по чл. 13 и чл. 14, във връзка с чл. 316 от НПК, към които препраща нормата на чл. 84 от ЗАНН. Според касатора СРС е игнорирал изложените в АУАН и НП факти, като по този начин е направил незаконосъобразни правни изводи относно приложението на материалния закон от гледна точка на факта, че авторството на деянието не е установено по несъмнен начин.

Според касационния жалбоподател е извършена неправилна оценъчна дейност на доказателствената тежест на АУАН, относно фактите, които възпроизвежда, в разрез с разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Съгласно тази норма „редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното“. Нарушена е нормата на чл. 107, ал. 5 НПК.

По делото е постъпил отговор на касационната жалба и са изложени подробни съображения за нейната неоснователност. Ответникът по касационната жалба счита, че изложените фактически констатации в АУАН и НП са недоказани и не се подкрепят от доказателствата по делото. Претендира присъждане на разноските по делото.

По време на проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът по касационната жалба, редовно призован, представлява се от адвокат Ш.. Оспорва касационната жалба, поддържа становището си, дадено в писмения отговор. Претендира присъждане на разноските по делото, като представя списък.

Представителят на СГП счита, че жалбата по същество е неоснователна и недоказана, поради което решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XV – ти касационен състав, след като взе предвид и обсъди поотделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на пълномощника на ответника и на представителя на СГП и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителят - А. С. С. и свидетелят С. Д. В.. След обсъждане на събраните доказателства съдът е приел, че на 01.02.2022 г. А. С. – служител на ОПП СДВР съставил на Я. Н. АУАН серия GA № 568920 от 01.02.2022 г. за това, че на 01.02.2022 г., около 19:18 ч. в [населено място], с посока и движение от ул. Я. Я. към [улица]управлява л. а. А. А 8 с рег. [рег.номер на МПС] собственост на К. Г. Н., като на кръстовището с [улица]водачът на МПС използва пътищата за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, извършва рязка маневра, като преднамерено извежда МПС извън контрол, чрез презавиване, довеждайки до загуба на сцепление на гумите – дрифт. С тези си действия според АНО водачът е нарушил разпоредбата на чл. 104,б, т. 2 ЗДвП.

За така установеното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № GA № 568920 от 01.02.2022 г., връчен на сочения за нарушител на същата дата и подписан с възражение „имам възражение“. Въз основа на АУАН е издадено и НП, предмет на делото пред първата инстанция.

Софийският районен съд, след преценка на събраните доказателства, е направил изводи за това, че в резултат на извършените съдебно-следствени действия не е установено Я. П. Н. да е извършил вменените му действия. Прието е, че актосъставителят не е дал информация за фактите, свързани с време, място и начин на извършване на нарушението. Свидетелят В. е категоричен, че автомобилът е поднесъл при потегляне от спряно положение. Причина за това е хлъзгавата настилка. Приложено е било и писмо от Н..

Административен Съд С. – град, XV – ти касационен състав, след като обсъди

доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съобщението за изготвеното решение на СРС е било изпратено на КАТ – СДВР на дата 22.08.2022 г. Жалбата е подадена в СРС на дата 29.08.2022 г., т. е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Районният съд е изследвал всички релевантни за спора обстоятелства, излагайки подробни мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и съответните правни изводи. Разпитан е актосъставителят. Разпитан е и свидетел, който е бил в колата по време на установяване на обстоятелствата, свързани със съставянето на АУАН. Показанията са обсъдени в съвкупност със събраните писмени доказателства. Настоящата инстанция споделя изцяло фактическите и правни изводи на първоинстанционния съд и приема, че СРС е направил верен анализ на доказателствата, събрани в хода на воденото административно наказателно и съдебно производство.

Състав на СРС приема, че формално са спазени изискванията на процесуалния закон при съставяне на АУАН и НП, но по същество не са събрани доказателства за осъществяване на твърдяното нарушение. Според настоящия състав в случая от значение е приетото в т. 7 от Постановление № 10 от 28.09.1973 г., Пленум на ВС. Съгласно тази точка 7 отразените в акта за констатиране на административното нарушение фактически констатации не се считат за установени до доказване на противното и затова административнонаказателното обвинение трябва да се установи с допустимите от закона доказателства и доказателствени средства. Във връзка с това неоснователни са аргументите на касационния жалбоподател, че е нарушена разпоредбата на чл. 189, ал. 2 ЗДвП. Установеното в АУАН не обвързва съда и той е длъжен да събере, обсъди и провери всички относими доказателства.

Житейски нелогично е административното нарушение да е установено на дата 1 февруари 2022 г. и по време на съдебното заседание (проведено на дата 25 май 2022 г.), т. е. след по-малко от четири месеца, свидетелят А. С. да не си спомня абсолютно нищо, свързано с установеното от него нарушение. При така депозираните показания от страна на актосъставителя за СРС е останал единствено възможният правен извод – административното обвинение не е било доказано в хода на съдебното следствие.

От друга страна, показанията на свидетеля С. Д. В. изцяло опровергават изложените в АУАН констатации. Няма данни за негова заинтересованост, поради което същите следва да бъдат кредитирани. Същият посочва, че при потеглянето си, поради наличието на снежна покривка, автомобилът е поднесъл. При липсата на спомен от случилото се от страна на свидетеля А. С. за СРС, включително и за АССГ е невъзможно да извършат съпоставка на кои показания да дадат вяра, респ. не може да се направи извод, че св. В. не дава верни показания. От писмото на Н. се потвърждава неблагоприятната пътна обстановка на посочената дата.

Във връзка с гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на спора на ответника се дължат разноски.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен Съд С.
– град, XV - ти касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение Решение № 3040 от 19.08.2022 г. на СРС по НАХД № 3799 по описа за 2022 г., НО, 12 състав.

ОСЪЖДА Столична Дирекция на Вътрешните Работи за заплати на Я. П. Н., с ЕГН [ЕГН] на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, сумата от 500 (петстотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение, за осъществено процесуално представителство пред Административен съд София - град.
Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1.

2.